

L'era digital accelera a Catalunya

written by Llorenç Prats | 27 d'agost de 2020

Des de les primeres passes el 2001 finalment aquest setembre entrarà en vigor un ambiciós decret d'administració electrònica a la Generalitat de Catalunya. Les eines electròniques, segons Polítiques digitals “tenen per finalitat millorar la transparència, l'eficàcia i la qualitat del sector públic”.

Les eines i les operatives per permetre l'abandonament del paper i els taulells en les relacions dels ciutadans amb la Generalitat de Catalunya ja estan majoritàriament disponibles. La seva millora, ara passarà per a que siguin, com s'han assumit dins el marc europeu, sistemes “personalitzats, fàcils d'utilitzar i a disposició de tots els ciutadans i empreses”.

Així el model català d'administració electrònica es posa en marxa a l'empara de la competència exclusiva que recull el vigent Estatut d'Autonomia (article 150), tot fent possible un Esquema Nacional d'Interoperativitat, a fi de que les dades tractades digitalment siguin útils i facilitin tota mena de tràmits o consultes.

Un sistema electrònic gegant, com el que preveu lògicament l'administració pública, amb milers i milers de dades i registres, busca oferir “una actuació immediata, una accessibilitat fàcil i segura, una participació més gran en la presa de decisions que afecten als ciutadans, i en definitiva, la recepció d'un benefici més gran en la prestació dels serveis públics”. Tot plegat perquè es busca (sic) “l'empoderament de les persones, la democratització de les solucions tecnològiques i l'atenció més adequada a les legítimes demandes socials”.

Tanmateix, les relacions entre els ciutadans i l'administració resta constrenyida per una llei bàsica espanyola, la Llei 39/2015, anomenada del procediment administratiu comú. Aquesta

gavella ha resultat insalvable en les ambicions de l'era digital catalana, fet que ha permès el dictamen favorable de la Comissió Jurídica Assessora al flamant Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'administració digital.

L'objectiu afegit és obtenir un gran sistema de dades i de documents interoperables, on un cop garantida la seguretat, integritat i protecció de les dades de caràcter personal, sigui possible oferir una funció proactiva de suport i acompanyament al ciutadà en les diverses etapes de la seva vida. Així, obertament, s'assumeix la necessitat de la prestació de serveis proactius i personalitzats, a partir dels quals el ciutadà puguin anar descobrint i completant un determinat itinerari de tràmits o facilitats que les administracions tenen disponibles. (article 31!)

Això serà possible perquè dins l'administració electrònica tots els canals (accés omnicanal) convergiran en un gran i únic banc de dades, el qual de partida serà el de les dades de contacte (la qual haurà d'estar completada en el termini d'un any), d'una banda, i de l'altra, de forma àmplia, per l'obligació estricta d'usar sempre els medis electrònics en les relacions amb l'administració, per a tothom encara que no siguin empreses (es parla de col·lectiu de persones físiques amb finalitat econòmiques o professionals, és dir tothom).

Per aquesta via, el decret permetrà articular sempre la resusabilitat de les dades i millorar el intercanvi d'informació, evitant als ciutadans la presentació de documentació que ja coneix l'administració o bé permetent la realització de tràmits de forma telemàtica vinculats entre ells. Totes les bases de dades de la Generalitat de Catalunya i organismes dependents han de permetre, d'acord amb el nou decret, la seva "interconnexió i interoperabilitat". Si és el cas, i per salvar les dificultats associades al sistema de certificats digitals (comprovació telemàtica de la identitat), igualment s'articulen dues mesures efectives: capacitat dels funcionaris, previ consentiment exprés, per realitzar tràmits en nom de determinats ciutadans, i també, "sistemes d'identificació i signatura electrònica basats en elements

biometrics".